

SENÁT
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

OTEVŘENÝ DOPIS

V Praze dne 23. července 2009

Vážení kolegové,

tématem evropské integrace a institucionálních reforem EU se horní komora Parlamentu zabývá již léta, což lze doložit celou řadou usnesení a obsažných zpráv jeho věcně příslušných orgánů. Prostřednictvím jednání Výboru pro evropskou integraci a Národního fóra, provázejícího jednání Konventu o budoucnosti Evropy, jsme debatovali o podobě Smlouvy o Ústavě pro Evropu už v době, kdy jsme byli kandidátskou zemí. Senát se také velmi podrobně zabýval Lisabonskou smlouvou poté, co byla z pověření prezidenta Václava Klause dojednána a podepsána tehdejším premiérem Mirkem Topolánkem a předložena Senátu k vyslovení souhlasu k ratifikaci.

Senát Lisabonskou smlouvu projednával více než rok. Dlouho před vyslovením souhlasu k ratifikaci se naše komora obrátila na Ústavní soud ČR s žádostí o posouzení souladu ustanovení Lisabonské smlouvy s ústavním pořádkem ČR. Tato žádost byla na základě četných expertních rozborů formulována a projednána Ústavně-právním výborem i Výborem pro záležitosti EU a schválena plénem Senátu. Všechny senátorky a senátoři měli možnost vznést své připomínky, formulovat body žádosti Ústavnímu soudu a žádat posouzení těch ustanovení Lisabonské smlouvy, která považují za kolizní vůči Ústavě ČR.

Předseda evropského výboru senátor Luděk Sefzig opakovaně při projednávání konstatoval, že autoři platné Ústavy ČR byli velmi moudří, pokud zakotvili možnost obrátit se na Ústavní soud již v procesu projednávání smlouvy, tj. ještě před vyslovením souhlasu s ratifikací.

Ústavní soud o návrhu Senátu rozhodl jednomyslně, jeho rozhodnutí bylo široce komentováno odbornou veřejností a přijato jako kvalitní a vyvážené. Soudci se vypořádali jak s dopady Lisabonské smlouvy na povahu České republiky jako svrchovaného a demokratického právního státu, tak i s jednotlivými námitkami Senátu, které mířily k ustanovením považovaným za problematická. Žádné další určité námitky stran ústavnosti

Lisabonské smlouvy od té doby nezazněly. Podobně jako Ústavní soud český ostatně rozhodl před několika týdny rovněž renomovaný Spolkový ústavní soud v Karlsruhe.

Vážení kolegové,

právo skupiny senátorů obracet se v řízení o přezkumu mezinárodní smlouvy na Ústavní soud existuje zejména pro případy, kdy to ne učiní parlamentní komora, případně ve svém podání nezohlední námitky těchto senátorů. O takový případ se tu ale nejedná. Nemůžeme sice zpochybňovat odlišné chápání tohoto institutu, musíme však konstatovat, že je poněkud nezralým postupem vracet se k záležitosti, která byla tak dlouho a pečlivě projednávána i za vaší účasti a bez toho, že byste své pochybnosti tehdy formulovali. Takto vše vzbuzuje dojem, že jde jen o zneužívání důležitého právního institutu k politické obstrukci. Prezident republiky nemá zmařit případnou iniciativu skupiny poslanců či senátorů urychlenou ratifikací a rozhodně nemá, ba podle našeho názoru ani nesmí, vyčkávat celé měsíce.

Máte-li další pochybnosti o souladu Lisabonské smlouvy s ústavním pořádkem ČR, obraťte se na Ústavní soud ČR neprodleně, byť jsme přesvědčeni, že Ústavní soud vaše podání zřejmě odmítne. Pokud tak bezodkladně neučiníte, je povinností prezidenta republiky buď podat Ústavnímu soudu ČR vlastní žádost o posouzení, nebo Lisabonskou smlouvu ratifikovat. K tomu jej současně vyzýváme.

Vážení kolegové,

jsme přesvědčeni, že i když máme různé politické názory, všem nám jde o to, aby horní komora Parlamentu, které jsme všichni členy, byla považována za seriózní a váženou instituci. Žádáme vás proto, abyste postupovali seriózně v souladu s Ústavou ČR a bez ohledu na dovozené konali neprodleně nebo respektovali rozhodnutí Senátu, vyslovené ústavní většinou. Vaše odvolávání na ochranu suverenity koneckonců předpokládá respekt k suverenitě lidu, jež je vyjadřována většinovým hlasováním Parlamentu. Jakýkoliv jiný postup poškozuje Senát jako instituci jak na vnitřní, tak mezinárodní politické scéně i ve vnímání našich občanů.

S pozdravem

Petr Pakosta
Jiří Pospíšil
Jiří Oberfalzer
Jaroslav Kubera
ČTK
Radet Tyc
A. Gajdoš
Stetina
K. Kuba
R. Gaudy
J. Křiváček
Charal Clidul